

سوال: وقتی در کشورهای زندگی می کنیم با مذاهب مختلف و اعتقاداتی که شاید با اعتقادات ما همسو نباشد، چگونه باید با دوستان و یا همسایگان و ... رفتار کرد؟

جواب: برای جواب به سوال شما دوست عزیز بهتر دیدم که پیام پاپ عالیقدر فرانسوا را با هم مرور کنیم:

تلاش های شما برای همکاری با افراد دیگر مذاهب، با یهودیان و مسلمانان، نشانه دیگری از پادشاهی خدا است. هرچه موقعیت دشوارتر باشد گفتگوی میان دینی ضروری تر می شود. راه دیگری نیست. گفتگو بر پایه منش گشودگی و در راستی و محبت همچنین بهترین پادزهر و سوسه بنیادگرایی دینی است، که خود تهدیدی است برای پیروان تمامی ادیان. هم زمان، گفتگو خدمتی است به عدالت و شرط ضروری صلح است که همگان مشتاقانه طالب آن اند.

اکثریت شما در مناطقی زندگی می کنید که غالباً مسلمان نشین اند. شما می توانید به همشهریان مسلمان خود کمک کنید تا چنان که بسیاری از آنان آرزو دارند، با بصیرت، تصویر درست تری از اسلام ارائه کنند و تصریح کنند که اسلام دین صلح است، دینی که با احترام برای حقوق بشر سازگار بوده و همزیستی آرام را از سوی همگان می پسندد. این به سود آنان و جامعه تمام خواهد شد. موقعیت غمناکی که برادران و خواهران مسیحی ما و همچنین ایزدی ها و اعضای دیگر اجتماعات دینی و قومی در عراق با آن روبرو هستند، نیازمند آن است که تمامی رهبران دینی آشکارا و به همراه هم این جنایات را محکوم کنند و توسل به استفاده از دین برای توجیه آنها را تقبیح نمایند.

خواهران و برادران گرامی، تقریباً تمامی شما شهروندان بومی کشورهایتان هستید و بنابراین حق و وظیفه دارید که به تمامی در زندگی و پیشرفت ملت های خود شرکت کنید. شما فراخوانده شده اید تا در منطقه، سازندگان صلح، آشتی و توسعه باشید، تا گفتگو را رواج دهید، تا با روحیه خوشابه حالها (مت ۵ : ۳-۱۲) پل هایی (در میان همگان) برپا کنید و انجیل صلح را اعلام کنید، با روحیه ای که آماده همکاری با تمامی مسئولان ملی و بین المللی است.

مایلم به طرزی ویژه احترام و سپاس خودم را نسبت به شما برادران گرامی، پاتریارک ها، اسقفان، کشیشان و راهبان و راهبان ابراز کنم که سیر اجتماعات خود را با با مراقبتی مهربانانه پیگیری می کنید. چقدر حضور و کار آنان که خود را کاملاً وقف خداوند کرده اند با ارزش است، آنانکه در خدمت به خواهران و برادران خود، به ویژه نیازمندترین ها، خداوند را خدمت می کنند و به این ترتیب به عظمت و محبت بی پایان او گواهی می دهند! چقدر حضور شبانان در میان رمه هاشان مهم است، به ویژه در زمان سختی!

پذیرش پدران خود را نثار جوانان می کنیم. برای وفاداری، پرورش انسانی و مسیحی تان و برای رسیدن به امیدها و رویاهایتان نیایش می کنیم. باز هم به شما می گویم: " از مسیحی بودن نترسید و شرمگین نباشید. رابطه شما با مسیح، شما را یاری خواهد کرد تا سخاوتمندانه با همشهری های خود، با هر گرایش مذهبی که داشته باشند، همکاری کنید "

به سالمندان آدای احترام می کنم. شما حافظهٔ مردمان خود هستید. دعا می کنم که این حافظه بذری باشد که بتواند رشد کند و نسل های آینده را بهره مند سازد.

می خواهم تمامی شما را که در زمینه های بسیار مهم نیکوکاری و آموزش کار می کنید تشویق کنم. من کار شما به ویژه در Caritas و دیگر سازمانهای خیریه کاتولیک در کشورهای مختلف را در یاری رسانی بی تبعیض به هر کس که خواستار کمک است، تحسین می کنم. شما از راه این گواهی نیکوکاری، زندگی جامعه را یاری و پشتیبانی می کنید و سهم خود را به صلحی که این منطقه همچون نان خود به آن نیازمند است ادا می کنید. آموزش نیز برای آیندهٔ جامعه ضروری است. برآستی که آموزش برای پیشبرد فرهنگ دیدار، احترام برای شأن هر فرد و ارزش قطعی هر موجود انسانی چقدر مهم است!

برادران و خواهران گرامی، اگرچه ممکن است شما پرشمار نباشید، اما در کلیسا و کشورهای بی که در آنها زندگی می کنید، نقشی مهم بازی می کنید. تمامی کلیسا به شما نزدیک است و با احترام و اشتیاقی عظیم برای اجتماع شما و مأموریتتان از شما پشتیبانی می کند. ما با نیایش های خود و هر وسیله دیگری که در اختیارمان باشد به یاری شما ادامه می دهیم .

هم زمان من به جامعه بین الملل اصرار می کنم که به نیازهای شما و دیگر اقلیت های در رنج توجه نماید، بیش از هر چیز، با پیشبرد صلح از راه مذاکره و دیپلماسی برای متوقف کردن هر چه زودتر خشونت که تاکنون زیان های بسیار به بار آورده است. یک بار دیگر به شدت هر چه تمامتر قاچاق اسلحه را محکوم می کنم. در عوض آنچه نیاز است طرح ها و اقداماتی است برای صلح به منظور یافتن راه حلی جهانی برای مشکلات منطقه. خاورمیانه چقدر باید از کمبود صلح رنج ببرد؟ ما نباید با این باور که گویا تغییر ممکن نیست، خود را تسلیم درگیری کنیم !

من با روحیه سفر زیارتی ام به سرزمین مقدس و نشست نیایشی پس از آن در واتیکان به همراه رئیسان جمهور اسرائیل و فلسطین، شما را تشویق می کنم که به نیایش برای صلح در خاورمیانه ادامه بدهید. باشد که آنان که ناگزیر شده اند سرزمین هایشان را ترک نمایند بتوانند بازگردند و در شایستگی و امنیت زندگی کنند. باشد که کمک های انسان دوستانه افزایش بیابد و دغدغه اصلی خود را بر خیر هر فرد و هر کشور بگذارد - با احترام به هویت آنان و نه هیچ دستورالعمل دیگری. باشد که سراسر کلیسا و جامعه بین الملل هر چه بیشتر به اهمیت حضور شما در ناحیه پی ببرد.

برادران و خواهران مسیحی خاورمیانه، شما یک مسئولیت عظیم برعهده دارید و در رویارویی با آن تنها نیستید. از این رو است که خواستم برای شما بنویسم تا شما را تشویق کنم و بدانید که حضور و مأموریت شما در سرزمینی که خداوند آن را برکت داده چقدر ارزشمند است. گواهی شما برای من بسیار پرمعنا است! از شما سپاسگزارم! من برای شما و خواست های شما هر روز نیایش می کنم. من از شما تشکر می کنم چراکه می دانم، شما در میان رنج هایتان همچنین برای من و خدمتم به کلیسا دعا می کنید. امیدوارم که این بخت را داشته باشم که شخصاً به دیدار شما بیایم و شما را دلداری بدهم. باشد که مریم باکره، مادر تمام مقدس خدا و ما، شما را همراهی کرده،

پاسخ های ایمان مسیحی " شماره سی و سوم "

همواره با محبتِ مشفقانه خود از شما محافظت نماید. برکتِ رسولی خود را نثارِ همه شما و خانواده-هایتان می-کنم و دعا می-کنم که جشنِ میلادِ مسیح شما سرشار از محبت و آرامشِ عیسی مسیح منجی ما باشد.

از واتیکان

۲۱ دسامبر ۲۰۱۴

فرانسوا